

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. marts 2023 — Vapo Atlantic SA mod Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga — Portugal)

(Sag C-604/21 ⁽¹⁾, Vapo Atlantic)

[Præjudiciel forelæggelse – informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester – direktiv 98/34/EF – artikel 1, nr. 4) – begrebet »andre krav« – artikel 1, nr. 11) – begrebet »teknisk forskrift« – artikel 8, stk. 1 – pligt for medlemsstaterne til at meddele Europa-Kommissionen ethvert udkast til teknisk forskrift – national bestemmelse, der foreskriver iblanding af en vis procentdel biobrændstoffer i brændstoffer til vejtransport – artikel 10, stk. 1, tredje led – begrebet »beskyttelsesklausele, der er fastsat i en bindende retsakt« – artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2009/30/EF ikke omfattet]

(2023/C 155/19)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vapo Atlantic SA

Sagsøgt: Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE)

Procesdeltagere: Fundo Ambiental og Fundo de Eficiência Energética (FEE)

Konklusion

- 1) Artikel 1, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, som ændret ved Rådets direktiv 2006/96/EF af 20. november 2006,

skal fortolkes således, at

en national lovgivning, der fastsætter et formål om iblanding af 10 % biobrændstoffer i brændstoffer til vejtransport, som er frigivet til forbrug af en erhvervsdrivende for et givet år, er omfattet af begrebet »andet krav« som omhandlet i artikel 1, nr. 4), i direktiv 98/34, med senere ændringer, og udgør således en »teknisk forskrift« som omhandlet i artikel 1, nr. 11), i direktiv 98/34, med senere ændringer, hvilken bestemmelse udelukkende kan gøres gældende over for private, såfremt udkastet dertil er blevet meddelt i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i direktiv 98/34, med senere ændringer.

- 2) Artikel 8, stk. 1, i direktiv 98/34, som ændret ved direktiv 2006/96,

skal fortolkes således, at

en national lovgivning, der har til formål at gennemføre artikel 7a, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70 af 13. oktober om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/30/EF af 23. april 2009 på en måde, der er i overensstemmelse med formålet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2009/28, ikke blot kan udgøre en almindelig gengivelse af en europæisk standard som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i direktiv 98/34, med senere ændringer, og dermed falde uden for den meddelelsespligt, der er fastsat i denne bestemmelse.

- 3) Artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2009/30

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse ikke udgør en beskyttelsesklausul, der er fastsat i en bindende EU-retsakt som omhandlet i artikel 10, stk. 1, tredje led, i direktiv 98/34, som ændret ved direktiv 2006/96.

(¹) EUT C 11 af 10.1.2022.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 2. marts 2023 — Nec Plus Ultra Cosmetics AG mod Republika Slovenija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Slovenien)

(Sag C-664/21 (¹), Nec Plus Ultra Cosmetics AG)

(Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 138, stk. 1 – fritagelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet – levering af varer – princippet om afgiftsneutralitet, effektivitetsprincippet og proportionalitetsprincippet – opfyldelse af materielle krav – frist for fremlæggelse af beviser)

(2023/C 155/20)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nec Plus Ultra Cosmetics AG

Sagsøgt: Republika Slovenija

Konklusion

Artikel 131 og artikel 138, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med princippet om afgiftsneutralitet, effektivitetsprincippet og proportionalitetsprincippet,

skal fortolkes således, at

de ikke er til hinder for en national lovgivning, der forbyder fremlæggelse og indhentelse af nye beviser til godtgørelse af, at de i dette direktivs artikel 138, stk. 1, fastsatte materielle betingelser er opfyldt, under den administrative procedure, der fører til vedtagelsen af afgiftsavgørelsen, navnlig efter at der er foretaget afgiftskontrolforanstaltninger, men før afgiftsavgørelsen vedtages, for så vidt som ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet er overholdt.

(¹) EUT C 64 af 7.2.2022.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 2. marts 2023 — AI mod Åklagarmyndigheten (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hovrätten för Nedre Norrland — Sverige)

(Sag C-666/21 (¹), Åklagarmyndigheten)

[Præjudiciel forelæggelse – transport ad landevej – forordning (EF) nr. 561/2006 – anvendelsesområde – artikel 2, stk. 1, litra a) – artikel 3, litra h) – begrebet »godstransport« – begrebet »største tilladte totalvægt« – køretøj, der er indrettet som et midlertidigt privat beboelsesrum og til lastning af gods til ikke-erhvervsmæssige formål – forordning (EU) nr. 165/2014 – fartskrivere – artikel 23, stk. 1 – pligt til regelmæssig kontrol, der udføres af autoriserede værksteder]

(2023/C 155/21)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Hovrätten för Nedre Norrland